

Τρικούπη - Καλλιγᾶ συνομιλία
σὲ μιὰ τοῦ Φαληρέα παραλία.

Τ.—Καὶ κάμνετε λοιπὸν λουτρά;

Κ.— Συχνότατα τὰ κάνω.

Τ.— Πλήν, φίλτατέ μου κύριε, καθὼς παντοῦ μανθάνω,
ἀπὸ εὐκοιλιότητα ἐπάθατε ἐσχάτως
καὶ ὀμιλεῖ περὶ αὐτῆς ὀλόκληρον τὸ κράτος.

Κ.— Πραγματικῶς ὑπέφερα κί' ἀκόμα ὑποφέρω
ἐν τούτοις δὲν ἤξεύρετε πῶς διὰ τοῦτο χαίρω.
Εὐδοσκομαι, σᾶς βεβαιῶ, εἰς κίνησιν μεγάλην,
τὴν πρώτην ζωηρότητα ἀνέκτησα καὶ πάλιν
κί' ἐνῶ εἰς οἰκονομικὰ γυμνάζομαι ποιήματα,
στέλλω ἐξ ἄλλου γράμματα ἁπλῶν Ἀθηνῶν τὰ φύλλα,
μὲ τὰ ὅποια παρευθὺς τοὺς κάμνω ἄνω κάτω
καὶ μὲ τὴν λέξιν τοῦ Κ α μ π ρ ὦ ν τὸν κόσμον συν-

[ταράττω·

ἂν δὲ κανεῖς τὸν ἐξυπνον θελήσῃ νὰ μοῦ κάνῃ,
μίαν γενναίαν χώνευσιν ἐκ μέρους μου λαμβάνει.

Τ.— Πολὺ τῶντι σοβαρὸν τὸ πάθημά σας κρίνω.

Κ.— Ἀλήθεια πῶς τὸ ἤθελα τὸ γράμμα μου ἐκεῖνο
πρὸς τὸν γνωστὸν Π α λ η ᾶ ν θ ρ ω π ο ν;

Τ.— Μεστὸν ἐξ εἰρωνείας.

Κ.— Ἐγέννησ' ἰλαρότητα πολλὴν τῆς κοινωνίας
κί' ἀκόμη τῶρα συζητοῦν τὰ στόματα τοῦ κόσμου,
ἂν ὄντως ἢ ἐπιστολὴ ἐγγραφὴ ἐκ χειρὸς μου
ἄλλ' ἂν δὲν τὸ πιστεύετε, ὑπόσομ' ἐν τῷ ἄμα
νὰ λάβῃ καὶ ἡ Ὠ ρ α σας τοιούτου εἶδους γράμμα.

Τ.— Ἄλλ' εἰς τὴν τόσον φοβερὰν τοῦ Νικολῆ σας κρίσιν
εἶναι ἀνάγκη τῶν λουτρῶν νὰ παύσετε τὴν χρῆσιν,
διότι, τί νὰ σᾶς εἰπῶ!... ἀντὶ νὰ ὠφελήσουν
εἶναι μεγάλος κίνδυνος τὴν κρίσιν μὴν ἀυξήσουν
καὶ πρέπει νὰ φροντίσετε πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον
διὰ τὸ ἰσοζύγιον κοιλίας τε κί' ἐντέρων
καὶ οὕτω πῶς εἰσαγωγὴ κί' ἐξαγωγὴ ἐπίσης
νὰ ἴηαι ἴσαι πάντοτε ὡς ἀπαιτεῖ κί' ἡ φύσις.

Κ.— Εἶθε τοιοῦτον νόσημα καὶ σᾶς νὰ συχοπιάνῃ,
ν' ἀντεπεξέρχεσθε μ' αὐτὸ κατὰ τοῦ Δεληγιάννη.

Τ.— Ὀλίγον εὐσχημότερον εἰς τὰς ἐκφράσεις τρέπον.

Κ.— Δὲν μᾶς ἀκούει, μὸν ἀμί, κανεῖς σ' αὐτὸν τὸν τόπον.
Ἄλλ' ἤδη ἄς βουτήσωμεν ἀγνώριστοι ἄστο κῦμα
κί' εἰς τὰ λουτρά τῶν κυριῶν ἄς σπεύσωμεν τὸ βῆμα.